

ГОСПОЖА КАПУЛЕИ -

Две недели

ДОЙКАТА

или без нещо.

Тъй де, две недели.

Срещу Петровден тя четиринайсет
навършва. С моята Сузана - бог
да я прости! - връстници бяха двете.
Не съм я заслужавала:- но казах,
четиринайсет ще навърши тъкмо
срещу Петровден - аз добре си спомням,
ще ги навърши тя до този ден.

От земетръса минали са вече
години единайсет, и тогаз
я бях отбила - той ден без друго
аз цял живот не помня: на гръдта си
бях сложила пелин, седях на слънце
под гълъбарника - вий с господаря,
вий бяхте в Мантуа. Ex, памят, памет!
Та казвам, щом зърната на гръдта ми
допря с уста, веднага се отвърна
плупачето - разбра, че е горчиво,
намръщи се и вече не повтори.
Но гълъбарникът се разлюля,
и аз не се видях, как първа хукнах.
Та оттогава единайсет стават;
тя вече можеше сама да ходи -
какво приказвате? - тичаше дори,